

ser og forbrugersikkerhed osv. – og for det andet selvfølgelig også spørgsmålet om at få en forståelse af, at det i nogle tilfælde i Danmark også kan være nødvendigt at lave regler, der går videre end det, EU vil tillade.

Jeg vil bare sige, at en regel om, at man ikke må transportere levende dyr længere end til det nærmeste slagteri eller allerhøjest 3-4 timer, jo i hvert fald ville bringe ganske mange af dem, som i dag lever af at eksportere smågrise og svin til slagting i udlandet, i ganske store vanskeligheder. De ville ikke være i stand til at overholde de regler, hvis de skulle have dem over grænserne.

Så jeg mener stadig væk, der er nogle metoder, der skal tages i anvendelse for at forsøge at rulle EU's indflydelse på det her område tilbage og sikre mulighederne for, at man kan gå længere i Danmark, end man kan i andre lande, men også for at få ændret EU-reglerne.

Det er klart, at vi gerne ser, at der på et tidspunkt kommer et flertal i Folketinget ikke bare for at intensivere forhandlingerne i EU, men også et flertal for, at man på de områder, hvor det er nødvendigt, skal have ændret EU-reglerne, sådan at andre hensyn end hensynet til handel kan blive afgørende.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Dette spørgsmål går simpelt hen på, at vi jo nu i dag har hørt på en lille debat om bedre dyrevelfærd under transport af dyr. Det går vi sådan set alle sammen ind for, men tilbage kan godt stå den der stærke bekymring for, at vi, hvis EU siger noget andet, så retter hundrede procent ind efter det; at det så er EU, vi lytter til. Det er sådan det, de fleste EU-glade partier har fortalt, og dem er der jo desværre en del af her i Folketinget.

Deler hr. Per Clausen også min opfattelse af, at det nok desværre er det, det hele kan falde på?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er jo klart, at når man har vedtaget en åbning af grænserne og en fokusering på det indre marked, hvor udgangspunktet er, at hensynet til handelen er det vigtigste, så bliver man jo efterfølgende nødt til at forsvare de ting, man står for på det område. Derfor har vi selvfølgelig en vanskelighed her, nemlig at når det handler om

at bryde med EU's regler, vil der være en stor uvilje imod det blandt et flertal af Folketingets partier.

På den anden side vil jeg sige, at når jeg oplever diskussionerne om fødevarerikkerhed, diskussionerne om miljø og diskussionerne om dyrevelfærd, oplever jeg mere og mere en forståelse hos en række normalt EU-positive partier af, at den måde, man har organiseret og indrettet tingene på i EU, er utilfredsstillende og skadelig. Så måske kan vi komme i offensiven om ikke med et krav om at bryde med EU så dog med et krav om, at vi skal arbejde for at lave EU om på de her områder.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Tak for medbekymringen. Det er aldrig rart at være bekymret helt alene, og jeg kan så forstå, at det er jeg ikke.

Hr. Per Clausen var lige inde på et spørgsmål om forslaget om transport til nærmeste slagteri, hvis man nu forestillede sig, at det kom, for jeg tror på, at det ville være det mest optimale, vi overhovedet kunne opnå. Hr. Per Clausen var inde på, at der så var nogle ting, man skulle tænke på; at der var nogle ting, man skulle sætte på plads. Men jeg forstod det vel fuldstændig rigtigt, at hvis der kom et sådant forslag, så var der overhovedet ingen tvivl om, at Enhedslisten ville bakke op om det.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det behøver hr. Christian H. Hansen ikke være spor i tvivl om. Jeg har gravet lidt i arkiverne inden den her debat og kan konstatere, at Enhedslisten fremsatte et forslag, der gik ud på det tilbage i 2002, så et sådant forslag har været fremsat.

Jeg fornemmer i virkeligheden, at der er en betydelig større forståelse for, at et sådant forslag ville være den rigtige vej at gå i dag, fordi der tilsyneladende er et flertal i Folketinget for, at det ville være rigtigt. Så skal vi nok have en diskussion om, hvordan vi får det kørt igennem i forhold til EU. Men det er jo meget rart at være kommet dertil, at vi kan sige, at vi faktisk er et flertal, der synes, at det burde være sådan, og at vi nu bare mangler EU-dimensionen. Så er vi alligevel kommet længere politisk, synes jeg, end hvis vi er i en situation, hvor der ikke er noget flertal for et sådant forslag.